

VERSLAG DER VEREENIGING

OVER HET JAAR

1899.

„Een Gereformeerde erkent, dat er in de kerk van Christus ook eene leiding is des Heiligen Geestes, die, vooral tegenover opkomende dwalingen, de beteekenis van het Schriftwoord hoe langer hoe beter leert verstaan, en die, naarmate het leven rijker en voller wordt, ook des menschen gedachten, althans bij de geloovigen al meer inleidt in hetgeen God zelf ons van zijne gedachten heeft geopenbaard. Daardoor is er in den loop der tijden een wel samenhangende belijdenis gekomen, en een daarmede overeenkomende levens- en wereldbeschouwing, die historisch den naam draagt van „*Gereformeerd*.”

Wij plaatsen deze woorden van den hoogleeraar Dr. F. L. Rutgers, gesproken op de laatste jaarvergadering te Middelburg, aan het hoofd van dit verslag, omdat zij, ook ter kenschetsing van wat onze Vereeniging wil, zoo uitnemend toepasselijk zijn.

Het beginsel, immers, waaruit die Vereeniging vóór nu ruim twintig jaren ontstond, dat sedert met onverzwakte kracht in haar werkte en welks verlies haar zou doen sterven, is de vaste overtuiging dat wij in de gereformeerde belijdenis het resultaat van een leiding des Heiligen Geestes tegenover de dwaling hebben te eeren.

Overtuigd van de groote beteekenis eener Universiteit voor de levens- en wereldbeschouwing van een volk, en ziende, hoe de Overheids-Universiteiten de levens- en wereldbeschouwing overeenkomende met de gereformeerde belijdenis bij het Nederlandsche volk al meer en meer verwoestten, waren eenige mannen, met liefde en voor ons volk en voor die belijdenis beziel, op Universiteitsstichting bedacht en verbonden zich voor dat doel.

En dat zij den toestand van hun volk niet te donker hebben ingezien, zal ieder toestemmen, die in de laatste twintig jaren ten onzent de droeve gevolgen der theorieën van ongelooft en revolutie in de practijk heeft gadeslagen.

Dat het streven van de stichters onzer Vereeniging, blind voor de uitkomst, maar ziende in het gebod, begonnen was naar 's Heeren wil,